

JARO

I

Toto je příběh jednoho jara, jara, které bylo skutečnější, zářivější a barevnější nežli jiná jara, takového jara, které prostě bralo vážně svůj doslovný text, ten nadšený manifest, psaný nejjasnější sváteční červení, červení pečetního vosku a kalendáře, červení barevné pastelky a červení entuziasmu, amarantovou červení šťastných telegramů odkudsi z dálky . . .

Každé jaro tak začíná, těmi horoskopy velikými a omamnými, nepřiměřenými jedné roční době, každé – musím to už jednou říci – obsahuje všechno: nekonečné průvody a manifestace, revoluce i barikády, každým provívá v jisté chvíli ten horký vítr bláznivín, ta bezhraničnost smutku i opojení, hledající marně svůj rovnocenný protějšek ve skutečnosti.

Ale potom všechny ty nadsázky a vrcholy, zvichření i extáze vstupují v období rozkvétání, vcházejí zcela do hýřivosti chladného listí, do jarních zahrad rozjitřených nocí, a šumění je zplna pohltí. Takto se jara zpronevřují sama sobě – jedno za druhým – pohrou-

žena v udýchaný šelest kvetoucích parků, v jejich povodně a přívaly – zapomínají na své přísahy, ztrácejí ze své závěti list po listu.

Jedině toto jaro mělo odvalu vytrvat, zůstat věrné, dodržet všechny sliby. Po tolika nezdařených pokusech, vzletech, předzpěvech chtělo se zde na světě opravdu zařídit nastálo, propuknout jako jaro všeobecné a už navždy platné.

Ta vichřice událostí, ten uragán dobrodružství: šťastný státní převrat, dny patetické, vzletné a vítězoslavné! Chtěl bych, aby krok tohoto příběhu zachytil jejich vzrušující, nadšený rytmus, aby přejal bohatýrský tón epopoje, aby pochodoval v řadě, která si do kroku zpívá tuto jarní marseillaisu!

Jak všeobsáhlý je horoskop jara! Kdo mu může zazlívát, že se jej učí číst najednou starým způsobem, že nazdařbůh kombinuje, slabikuje všemi směry, šťastné, když se mu za matoucího dohadování ptáků podaří něco rozluštit. Čte si svůj text odpředu i odzadu, ztrácí smysl a znovu jej nachází, má všechny možné verze, tisíce alternativ, trylků a štěbetání. Text jara je totiž plný samoznaků, nedokončených slov, elips, vytečkovaný bez písmen do prázdného blankytu, a do mezer mezi slabikami ptáci vkládají své domněnky a dohady, jak jim napadne. Proto se tento příběh stejně jako jarní horoskop pustí po mnoha rozvětvených cestách a bude protkán skrz naskrz jarními pomlkami, vzdechy i mnoha tečkami.